

ת"פ 40277/04/18 - מדינת ישראל נגד עלא חוג'יראת

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 40277-04-18 מדינת ישראל נ' חוג'יראת

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלא חוג'יראת

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן מיום 18.6.20, בעבירות של **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; **היוזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק; **נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; **נהיגה בחוסר זהירות**, לפי תקנה 21ג לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961; **נהיגה בקלות ראש**, לפי סעיף 62(2) לפקודה, **ושבול"ר ונטישה במקום אחר**, לפי סעיף 413 סיפא לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היה המתלונן, סער קטוע, בעלים של רכב שטח מסוג RZR, והתגורר בבית ברמת ישי. בתאריך 11.1.18, יצר הנאשם קשר עם ענאן חריב בכדי ליטול את רכב השטח ללא רשות בעליו. כרבע שעה מאוחר יותר, ירד הנאשם מרכבו של ענאן, תוך ששומר עם ענאן על קשר טלפוני מתמיד, וכשלוש דקות מאוחר יותר עזב ענאן עם רכבו את המקום, ונסע לכיוון תחנת דלק ברמת ישי. בסמוך לשעה 21:25, נכנס הנאשם לחניון ביתו של המתלונן, אשר היה סגור באותה העת, כשהוא בקשר טלפוני מתמיד עם ענאן, והניע את רכב השטח באמצעות מתנע חלופי מיוחד, בו הצטייד מראש, ולאחר שהניעו נסע במהירות, פרץ את מחסום החניון, פנה ימינה לרחוב, מבלי להביט בדרך, ונסע במהירות מהמקום כשהוא נוהג בקלות ראש ובחוסר זהירות. בשעה 22:50, ובעקבות התיאום הטלפוני ביניהם, נפגשו הנאשם וענאן ליד הכניסה לשפרעם, אך במקום המתינו להם שוטרים שהוזעקו בעקבות הפעלת מערכת האיתור של רכב השטח. משהבחינו בשוטרים, נטשו השניים את רכב השטח וברחו מהמקום. שווי רכב השטח עמד על 80,000 ₪.

3. ביום 18.6.20 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע

עמוד 1

בעבירות המיוחסות לו, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעניין העונש. הוסכם, כי במידה והתסקיר יהיה חיובי, במובן של שיתוף פעולה, שילוב בטיפול, הבעת חרטה ורמת סיכון נמוכה, תטען התביעה לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, בכפוף לחוות-דעת הממונה, עונש אשר יכלול הפעלת מאסרים על-תנאי התלווים ועומדים כנגד הנאשם והוטלו עליו בתיקי תעבורה שהתנהלו נגדו. באשר ליתר רכיבי הענישה, הוסכם, כי הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח. ב"כ הנאשם ביקש כי שירות המבחן יתייחס גם לאפשרות הארכת עונשי המאסר על-תנאי.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם, הוגשו שני תסקירי שירות המבחן. בהמלצתו הסופית, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית.

בתסקיר מיום 9.11.20 צוין כי הנאשם בן 39, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים שבין שנתיים ל-14. הנאשם מסר כי סיים 11 שנות לימוד, ולאחר מכן סייע לאביו בחקלאות. מזה כשנתיים, עובד כנהג טרקטור בתחום עבודות העפר. הנאשם תיאר שביעות רצון מעבודתו. הנאשם מתגורר בבית השייך לאביו, עם משפחתו הגרעינית. מאז נפטר אביו, לפני כחמש שנים, התקבל צו פינוי לנכס, בשל חובות, ובכדי להימנע מפינוי הנאשם הגיע להסדר לסילוק החוב. הנאשם מסר כי יחסיו הזוגיים תקינים אך מאופיינים לעיתים במתיחות, וכי הוא נושא בפרנסת הבית לצד מעורבות בגידול הילדים ובניהול הבית. לדברי הנאשם הוא מצוי בנתק מאמו, על רקע העדר הסכמות בענייני ירושה והחובות שאביו הותיר אחריו.

5. לנאשם הרשעה אחת קודמת בעבירה של גניבה משנת 2003. לחובת הנאשם 26 הרשעות קודמות בתחום התעבורה, וכן הוטלו עליו עונשי מאסר על-תנאי בשני תיקי תעבורה שהתנהלו נגדו. הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן את מעורבותו בעבירות דן, ומסר כי בינו ובין ענאן קיים סכסוך, חרף הקרבה המשפחתית ביניהם. לדבריו, הוא נתן לענאן את הטלפון הנייד שלו, לאחר שהיה חייב לו סכום כסף, ולפיכך סברו כי הוא מעורב בעבירות. לדברי הנאשם, הוא הודה בפני בית המשפט במטרה לסיים את התיק ולהמשיך בחייו. הנאשם מסר כי במועד האירוע ישב עם ענאן בגן ציבורי והבחין כי הרכב חונה על המדרכה. ענאן והוא התערבו האם יוכל הנאשם לנהוג ברכב, וכך עשה. הוא הניע את הרכב באמצעות המפתח שהיה בו, נסע מספר רחובות ואז עצב. ענאן נסע אחריו עם רכב אחר ובשלב מסוים עקף אותו והמשיך בנסיעתו. לאחר מכן, צעד ברגל לבית אמו ולא ראה עוד את ענאן.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע חרטה על המעשה ורצון לסיים את התיק ולשוב לחייו.

6. שירות המבחן העריך כי הנאשם גדל בדינמיקה משפחתית נורמטיבית לאורך השנים, ומפגין יציבות במסגרות התעסוקה ויכולת לנהל אורח חיים עצמאי ומתפקד, ולשאת בתפקידיו כאב ומפרנס. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי לנאשם קושי בוויסות דחפים המתבטא בביצוע העבירה הנדונה, ועבירות שונות לאורך השנים. כן נוצר רושם כי קיים פער בין הצגת תדמית חיובית ומתפקדת לבין התנהלותו המשתקפת בעובדות כתב האישום ועברו התעבורתי. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נוטל עליו אחריות פורמלית במטרה לסיים את התיק,

חרף המחיר שעלול לשם בעקבות זאת, ורוב הנסתר על הגלוי באשר למעורבותו. על רקע העדר נטילת אחריות אותנטית והעדר נזקקות טיפולית, שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית.

7. בדיון שהתקיים בפניי ביום 30.11.20, הבהיר הנאשם, בתשובה לשאלה שהופנתה עליו עקב עמדתו המתכחשת בתסקיר, כי הוא מודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ולבקשת הסנגור הופנה הנאשם בשנית לשירות המבחן לבחינת עניינו.

8. **בתסקיר משלים וסופי מיום 3.1.21**, נמסר כי בתקופת הדחייה התקיימה פגישה נוספת עם הנאשם, בה נבחנה בשנית גישתו לעבירות. בהתייחסותו הנוספת טען כי היה באזור רמת ישי יחד עם חברו, שם הבחינו ברכב ולקחו אותו. לדבריו, העבירות לא תוכננו מראש, ולא נוצר בינו ובין ענאן קשר לגניבת הרכב. כן, שלל כי הצטייד במתנע חלופי במטרה לגנוב את הרכב. לאחר שנפגש עם ענאן בשפרעם נטשו השניים את הרכב, וכעבור זמן מה הסגיר עצמו למשטרה, ולא נעצר כפי שתואר בכתב האישום המתוקן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חושש מהמחיר של ביצוע העבירה על מהלך חייו, וממוקד בהשלכות על מצבו הכלכלי באם יוטל עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות. שירות המבחן התרשם עוד כי חרף הפערים הקיימים בין התייחסותו לעבירות ובין עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם מבטא רצון לסגור את התיק ולהמשיך בחייו. שירות המבחן ציין כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן והתייצב לפגישות כנדרש.

שירות המבחן התרשם כי לא חל שינוי מהותי בכל הקשור להתייחסות הנאשם לעבירות וקבלת אחריות מלאה לביצוען, ובהעדר נזקקות טיפולית, נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

9. בדיון שהתקיים בפניי ביום 8.7.21 ביקש הסנגור להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן, לשם מתן המלצה בדבר הארכת המאסר המותנה. הבקשה נדחתה בהחלטה מנומקת מאותו המועד.

טיעוני הצדדים לעונש

10. ביום 1.9.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגיש טיעוניו בכתב, והשלים אותם בעל-פה ואילו הסנגור טען בפניי בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העבירות, נע בין 12 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. היא ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי באמצעו של המתחם לו טענה, ולהפעיל שני עונשי מאסר מותנים שהוטלו על הנאשם בעבר, במצטבר, ולהפעיל עונשי פסילה מותנים שהוטלו עליו בעבר, בצירוף פסילת רישיון בפועל ועל תנאי, קנס כספי, מאסר על-תנאי והתחייבות.

ב"כ המאשימה טענה כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שלום הציבור וביטחונו, וכן בזכות הפרט לקניין

ולפרטיות ולביטחון אישי. נטען כי ביצוע עבירות רכוש מן הסוג דנן טומן בחובו גם סיכון לפגיעה בנפש. כן לעבירות אלה השפעות כלכליות על כלל החברה. עוד נטען כי העבירה של נהיגה בזמן פסילה יוצרת סיכון ממשי למשתמשי הדרך ומבטאת זלזול בחוק. ככלל, נקבע בפסיקה כי בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ראוי להטיל עונשי מאסר בפועל. נטען כי מדובר במעשים הדורשים תעוזה ותכנון מוקדם מראש.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טען ב"כ המאשימה כי לחובת הנאשם 26 הרשעות תעבורה קודמות, וכן הוטלו עליו בשני תיקי תעבורה משנת 2016, עונשי מאסר על-תנאי, בני חודשיים ושה חודשים, ופסילת רישיון על-תנאי, כולם ברי הפעלה בתיק זה. חרף קיומם של עונשים מותנים אלה, לא נרתע הנאשם מלשוב ולהשתמש ברכב כשהוא מצוי בפסילת רישיון. אין לנאשם הרשעות קודמות בפלילים. תסקירי שירות המבחן מלמדים כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה, ולא ניתנה בעניינו המלצה טיפולית.

עוד התייחס ב"כ המאשימה לגזר-דינו של שותפו של הנאשם לביצוע העבירות, ענאן, ונטען כי מדובר באדם נעדר כל עבר פלילי, ונסיבות העבירות שיוחסו לו שונות.

11. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט להאריך את עונשי המאסר על-תנאי התלויים ועומדים נגד הנאשם, ולחילופין להפעילם אך להסתפק בהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, לתקופה שתכלול את עונשי המאסר המותנים שיופעלו בחופף. נטען, כי מתחם העונש ההולם לו טוען ב"כ המאשימה מופרז, וכי הוא נע בין מאסר על-תנאי לבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. נטען, כי לבית-המשפט סמכות להורות על הארכת המאסר המותנה גם מבלי להידרש להמלצה חיובית של שירות המבחן. מאז הוטלו העונשים המותנים האמורים, חלף זמן ניכר.

ב"כ הנאשם טען כי אמנם, תסקיר שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, אך עולה ממנו כי מדובר באדם נורמטיבי לחלוטין, אשר שיתף פעולה עם שירות המבחן, והסיכון הנשקף ממנו נמוך. מדובר בתיק המתנהל במשך כ-3 שנים, ובמשך כל התקופה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. מדובר באדם שאין לו נזקקות טיפולית. עוד ציין הסנגור כי על שותפו של הנאשם לא הוטלה כלל פסילת רישיון וההליך הסתיים ללא הרשעה. צוין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך העדת עדים, כתב האישום תוקן משמעותית. הנאשם בן 39 ואב לארבעה ילדים, שניים מהם נכים ונזקקים לטיפול צמוד. הוא עובד כמפעיל מחפרון עבור קבלן, והפעלת הפסילה על-תנאי תהווה מכה קשה לפרנסת המשפחה, שהנאשם הוא מפרנסה היחיד. עוד צוין כי רכב השטח נשוא כתב האישום המתוקן הושב לבעליו.

12. דברי הנאשם

הנאשם ביקש סליחה ולדבריו עורך מאמץ להשתפר.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

13. העבירות שבוצעו במקרה דנן, הן עבירות הפוגעות בערכים מוגנים של שלום הציבור וביטחון, שמירה על קניינו ונכסיו של אדם, ועל הסדר הציבורי. כמו-כן פוגעות העבירות דנן בביטחונם ובשלומם של משתמשי הדרך, הן מסכנות את הציבור, ואף פוגעות באינטרס הציבורי שעניינו ציות לחוק, ובסדר הציבורי בתחום התעבורה.

עבירת השביל"ר הנה עבירת רכוש חמורה, המקבילה לעבירת גניבת הרכב, ושמיוחסת מקום שבו הרכב הגנוב ננטש ואותר בסופו של דבר כמו במקרה הנוכחי. בעבירה סממנים של פגיעה בקניין ובפרטיות, ופוטנציאל נזק אפשרי גבוה יותר. לצד העבירה קבע המחוקק עונש של עד חמש שנות מאסר, הבא ללמד על חומרת הפגיעה בערכים המוגנים.

באשר לנהיגה בפסילה - בתי משפט חזרו והדגישו בשורה ארוכה של פסקי דין את חומרתה של נהיגה בזמן פסילת רישיון. כך קבע בית-המשפט העליון ברע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.19):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק."

בנהיגה בזמן פסילה טמון אף סיכון לגרימת נזק כלכלי והערמת קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים ככל שאלה יתרחשו עקב נהיגה בידי מי שאינו מורשה לכך (ראה רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (24.1.11)).

העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו פוגעת בערכים של כיבוד שלטון החוק, הסדר הציבורי, והצורך בהבטחת תקינות פעולתם של הפועלים לאכיפת החוק ולשמירת הסדר הציבורי (ראו רע"פ 3208/15 **דוד הקרי נ' מדינת ישראל** (11.5.15)).

נסיבות ביצוע העבירות

14. מדובר במעשים הדורשים מידה לא מבוטלת של תעוזה ושל תכנון מוקדם, ובתוך כך יצירת קשר עם אחר לשם ביצוע העבירות, והצטיידות מראש באמצעים - כרכב, טלפון סלולרי ומתנע חלופי לשם הנעת כלי הרכב.

בדברי הנאשם בפני שירות המבחן טען כי דובר במעשה שובבות, מעין "התערבות" עם חברו, שהתרחש באופן ספונטני, אך עובדות כתב האישום מצביעות על תכנון, וחבירה לאחר לשם ביצוע העבירות.

הנאשם אמנם אינו המבצע הבלעדי של המעשים, אולם חלקו בהם משמעותי. הנאשם היה מי שנכנס לחניון

סגור של בית מגורים, התניע את כלי הרכב, פרץ את מחסום החניון, נהג בחוסר זהירות ואף נסע בכלי הרכב מרחק משמעותי מרמת ישי לשפרעם, שם נטש אותו ונמלט מן השוטרים.

יודגש כי מדובר במי שנפסל לנהיגה בידי ערכאות שיפוטיות, ונהג תחת פסילה זו, כשלעובדה זו השלכה משמעותית על מידת הסיכון הנובעת מנהיגתו בדרך ועל חומרת אי הציות לחוק.

צוין ע"י ב"כ הנאשם כי כלי הרכב הושב לבעליו, ואולם זאת עקב התערבות משטרתית, ולא ביוזמת הנאשם, שנתפס בכף. כתב האישום אינו נוקב במידת הנזק שנגרמה לבעלי הרכב.

המעשים פוגעים באופן משמעותי בערכים המוגנים של הסדר הציבורי, זכותו של אדם לשמירה על רכושו, ובערכים של בטיחות משתמשי הדרך ופעולתם של גורמי האכיפה.

מדיניות הענישה הנוהגת

15. בחינת מדיניות הענישה בעבירות דומות מעלה קשת רחבה של עונשים, בהתאמה לנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות מבצען.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 1883/19 **ביטון נ' מדינת ישראל** (28.3.19) - המבקש הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון רכב בתוקף וללא ביטוח. נגזרו עליו קנס בסך 2,000 ₪, הוארך מאסר מותנה שנעזר עליו בתיק קודם, פסילת רישיון נהיגה למשך 30 חודשים וכן הופעל עונש פסילה על-תנאי מתיק קודם, בן 24 חודשים. המדינה ערערה על קולת העונש, ובית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את עונשו של המבקש על **8 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר על-תנאי מתיק קודם במצטבר, כך שהנאשם ירצה בסך הכל 20 חודשי מאסר בפועל. כן נקבע כי שתי תקופות הפסילה ירוצו במצטבר כך שבסך הכל הוטלו על המבקש 42 חודשי פסילה. בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.**

ב. רע"פ 280/16 **רדיע נ' מדינת ישראל** (19.1.16) - המבקש הורשע בשני כתבי אישום, בבית המשפט לתעבורה, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. נקבע מתחם עונש הולם ביחס לעבירות בשני התיקים הנע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר, ופסילת רישיון לתקופה שבין 4 ל-10 שנים, בצירוף ענישה מותנית. לנוכח עברו הפלילי המכביד של המבקש, הוטלו עליו **9 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על-תנאי, פסילת רישיון לתקופה של 7 שנים, פסילה על-תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים, והתחייבות בסך 25,000 ₪.** ערעור שהגיש לבית-המשפט המחוזי נדחה, בהעדר התייצבות והעדר מילוי החלטה קודמת בדבר תשלום הוצאות, מבלי שנדון לגופו. בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה אף היא, על רקע התנהלות המבקש בהליך.

ג. רע"פ 2588/16 **שלבאיה נ' מדינת ישראל** (19.9.16) - בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, הוטלו בבית-משפט השלום לתעבורה **8 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על-תנאי, 11 חודשי פסילה בפועל ו-12 חודשי פסילה על-תנאי למשך שלוש שנים**. ערעור לבית-המשפט המחוזי נדחה, וכן בקשת רשות הערעור נדחתה, בציון כי אין בענישה שהוטלה סטייה ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת.

ד. רע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מדינת ישראל** (18.12.13) - המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. מתחם העונש ההולם נקבע כנע בין 7 ל-20 חודשי מאסר, ונוכח עבר תעבורתי הוטלה עליו **שנת מאסר בפועל, שנת מאסר על-תנאי, ארבע שנות פסילת רישיון ופסילה על-תנאי בת ששה חודשים**. ערעורו לבית-המשפט המחוזי לא התקבל, לאחר שהמבקש חזר בו מן הערעור. בבקשת רשות הערעור העלה המבקש טענות שונות הנוגעות לכשל בייצוג, אשר נדחו, והבקשה נדחתה אף היא.

ה. רע"פ 4789/13 **אפרים נ' מדינת ישראל** (27.8.13) - בעבירות של גניבת רכב (אופנוע) נהיגה בזמן פסילה, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו (בהימלטות מן השוטר) הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים, מחציתו במצטבר, כך שסה"כ ירוצו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי והתחייבות**.

16. **ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:**

א. ת"פ (י-ם) 29128-05-20 **מדינת ישראל נ' ג'בר** (בענין הנאשם 2, 20.6.21) - הנאשם ושותפו לביצוע העבירות הורשעו בעבירות של שימוש ברכב בלא רשות, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לאחר שנטלו בלא רשות את הטרקטורון של המתלונן וגרמו לו לנזק. ניתנה המלצה חיובית מאת שירות המבחן. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ושל"ץ ועד ל-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. עתירת הנאשם 2 לביטול ההרשעה בדין נדחתה, והוטלו עליו **צו של"צ, מאסר על-תנאי, קנס בסך 500 ₪, פיצוי למתלונן בסך 500 ₪ והתחייבות**.

ב. ת"פ (י-ם) 10369-10-18 **מדינת ישראל נ' ערמין** (20.6.21) - הנאשם הורשע בעבירות של התחזות כבעל תעודה, שימוש ברכב בלא רשות, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה ללא רישיון נהיגה. נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. עתירת הנאשם לביטול ההרשעה נדחתה, והוטלו עליו **צו של"צ, מאסר על-תנאי, קנס בסך 1,000 ₪, צו מבחן למשך שנה והתחייבות**.

יובהר כי שני התיקים האמורים אליהם הפנה ב"כ הנאשם, מדברים בעבירה שחומרתה פחותה יותר - נהיגה ללא רישיון - ולא בעבירה דן, נהיגה בזמן פסילה על רכב גנוב, כן בשני התיקים ניתנו המלצות חיוביות מצד

שירות המבחן.

ג. ת"פ (חי') 16157-04-17 **מדינת ישראל נ' למחטווי** (9.7.19) - בעבירות של נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, אי עצירה במקום תאונה שתוצאתה פגיעה בגוף, נהיגה ברכב ללא ביטוח, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה פוזת של רכב, ושימוש ברכב בלא רשות - **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, 12 חודשי פסילה, הופעלה פסילה על תנאי בת 3 חודשים במצטבר, פסילה על-תנאי ופיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננים.**

ד. ת"פ (ת"א) 38969-01-16 **מדינת ישראל נ' ז'לזנוב** (22.10.18) - בעבירות של שימוש בלא רשות ונטישה במקום אחר, ונהיגה ללא רישיון, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בצירוף פסילת רישיון, והוטלו מאסר על-תנאי, התחייבות, פסילה למשך שנה ופסילה על-תנאי.

ה. ת"פ (ק"ג) 24876-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו כף** (1.2.18) - בעבירות של שימוש בלא רשות, היזק לרכוש במזיד ואיומים, הוטלו מאסר על-תנאי, פסילה בפועל ועל-תנאי.

ו. ת"פ (י-ם) 24441-12-15 **מדינת ישראל נ' כוכבי** (5.11.17) - הנאשם הורשע בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה פוזת של רכב, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, לאחר שנהג ברכבו של המתלונן בלא הסכמתו, כשלצדו שני נוסעים, ונמלט משוטרים בנסיעה פרועה ומסוכנת. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד ל-24 חודשי מאסר, והוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס בסך 1,500 ₪, פסילה בפועל ועל-תנאי.**

ז. ת"פ (רמ') 35358-07-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' אבו עאמר** (3.3.15) - בעבירות של נהיגה פוזת של רכב, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח ושימוש ברכב בלא רשות, נקבע מתחם הנע בין עבודות שירות ברף הנמוך ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, והוטלו חודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פסילה בפועל ועל-תנאי, וקנס כספי.

17. ניתן לעיין בנוסף בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 9043/14 **בר ששת נ' מדינת ישראל** (18.1.15) - בעבירות של גניבה, הסגת גבול, שבל"ר ונהיגה ללא רישיון, אישר בית-המשפט העליון עונש של **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, פסילת רישיון בפועל ועל-תנאי ועונשים נוספים, שהוטלו על צעיר ללא עבר פלילי, שנטל אחריות והוגש בעניינו תסקיר חיובי.

ב. רע"פ 4630/14 זידאן נ' מדינת ישראל (16.7.14) - בעבירת שבל"ר שבוצעה בקטנוע, הוטל עונש של **5 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, וזאת בנוסף לעונשים נוספים והפעלת מאסרים מותנים.

ג. רע"פ 7822/12 פלוני נ' מדינת ישראל (6.11.12) - המבקש, קטין בעל עבר פלילי, נתפס נוהג באופנוע ללא לוחית רישוי, ללא רישיון וללא ביטוח, ולאחר שנתפס על-ידי שוטרים נמלט רגלית, עד שנתפס, אז תקף אחד השוטרים בדחיפה בחזה. הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל** הכוללים הפעלת מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, פסילת רישיון למשך שנתיים, ועונשים נוספים.

ד. ת"פ (י-ם) 17516-04-16 מדינת ישראל נ' אבו עמר (28.10.20) - בעבירות שבל"ר שבוצעו בצוותא בקטנוע, נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין חודשיים לבין שנת מאסר בפועל**, והוטלו, **בסטייה משיקולי שיקום**, צו מבחן, צו של"צ ועונשים נוספים.

ה. רע"פ 2910/20 הייב נ' מדינת ישראל (7.5.20) המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. במסגרת בקשת מעצר, הוטלה עליו פסילה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בתקופה זו נתפס נוהג ברכב. משכך, הוגש נגדו כתב אישום נוסף, והוא הורשע בשני כתבי האישום. בית-המשפט קבע בעניינו מתחם עונש הולם הנע בין הארכת מאסר על-תנאי ועד לשנת מאסר, בצירוף פסילת רישיון לתקופה שבין שנה ל-4 שנים. נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, פסילת רישיון לתקופה של 14 חודשים במצטבר, הפעלת פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים במצטבר, 6 חודשי פסילת רישיון על-תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה על קולת העונש, בקבעו כי עבירה של נהיגה בזמן פסילה **היא מן העבירות החמורות שבפקודת התעבורה, המסכנת את הציבור ומבטאת זלזול כלפי החוק**. בית-המשפט המחוזי העמיד את עונשו של המבקש על **10 חודשי מאסר בפועל, והפעיל את עונש המאסר על-תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, חלקו בחופף, כך שסך הכל היה על המבקש לרצות 12 חודשי מאסר בפועל**. כן העמיד בית-המשפט המחוזי את רכיב הפסילה על תקופה של 24 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ו. רע"פ 1483/19 איל ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.19) - המבקש שהורשע בנהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון, ללא רישיון רכב וללא תעודת ביטוח ברת תוקף. בית-המשפט לתעבורה גזר עליו עונש של **12 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסר על-תנאי התלוי ועומד נגדו, 10 חודשי מאסר על-תנאי, ופסילת רישיון למשך 36 חודשים**. מתחם העונש ההולם נקבע כנע בין **7 ל-20 חודשי מאסר בפועל**. דובר בהרשעה שלישית של המבקש בעבירות אלו.

ז. רע"פ 9269/17 אבו עישיא נ' מדינת ישראל (15.1.18) - המבקש הורשע לפי הודאתו בנהיגה בפזיזות, גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה, הכשלת שוטר ונהיגה ללא ביטוח - לאחר שנכנס לרכב השייך

לאחר, בזמן שעמד במרכז מסחרי, כשהרכב מותנע ולא נעול, והחל להימלט מהמקום ברכב. המתלונן דלק אחרי המבקש, נפל ונחבל בגופו. לאחר מכן, נהג המתלונן בפראות וסיכן את משתמשי הדרך ונמלט תוך שאינו שועה להוראת שוטרים לעצור. בית-משפט השלום קבע **מתחם עונש הנע בין 15-30 חודשי מאסר**, וכי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, תוך הארכת עונשי מאסר על-תנאי, הטלת צו של"צ ופיצוי למתלונן. ערעורה של המדינה על קולת העונש התקבל, **והוטלו על המבקש 15 חודשי מאסר בפועל**, והפעלת העונשים המותנים בחופף, שכן לא היה מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם.בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.

ח. רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.18) - המבקש הורשע בעבירות של גניבה, ניסיון לגניבת רכב, איומים ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לאחר שנטל את מפתחות רכבו של המתלונן, הניע את הרכב והחל לנסוע בו, ולאחר שהמתלונן דלק אחריו ברכב אחר והשיגו, נטש את הרכב ונמלט רגלית. לאחר שהמתלונן שב והשיגו, איים על המתלונן כי יפגע בו באמצעות סכין, ונמלט באמצעות רכב אחר שסייע לו. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל**, והוטלו 13 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי, חלקו במצטבר כך שהמבקש ירצה בסך הכל **14 חודשי מאסר, הוטלו מאסרים על תנאי, הופעלה התחייבות כספית, הוטלה פסילת רישיון ונפסק פיצוי למתלונן**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

18. **נוכח המפורט לעיל, מתחם העונש ההולם לאירוע על מכלול העבירות שבו, נע בין 7 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

19. הנאשם בן 40, נשוי ואב לארבעה. ממסמכים שהגיש הסנגור עולה כי בנו של הנאשם בן ה-14 סובל ממחלת דם כרונית (המופיליה) ונזקק לטיפול ולמעקב רפואיים.

הנאשם עובד למחייתו כמפעיל מחפרון בחברה קבלנית, ואחראי לפרנסת משפחתו.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, אך לא ניתן לקבוע כי הודאתו באה בהזדמנות הראשונה, או כי תרמה לחיסכון זמן שיפוטי שכן התיק נוהל במשך תקופה ממושכת, לאחר שפעמים רבות נמנע הנאשם מלהתייצב לדיונים בעניינו, וכן בקשות דחיה רבות הוגשו מטעם ההגנה.

20. הנאשם נטל אחריות והודה בפניו בעובדות כתב האישום המתוקן. יחד עם זאת, בפני שירות המבחן הביע הנאשם נטילת אחריות מסויגת, וגישה מצמצמת ומרחיקה. בתחילה, טען הנאשם כי לא נכח כלל במקום, אלא ששותפו לביצוע העבירות החזיק באותו הזמן בטלפון הנייד שלו, ובעקבות סכסוך ביניהם, הפלילו. שירות המבחן התרשם כי רב הנסתר על הגלוי באשר למעורבותו של הנאשם בעבירות, וכי אין מדובר בנטילת אחריות

אותנטית. לאחר שהנאשם שב והודה בעובדות כתב האישום המתוקן בפני בית המשפט, מסר לשירות המבחן התייחסות נוספת למעשים, ובה מסר כי היה יחד עם ענאן ברמת ישי, שם הבחינו ברכב ולקחו אותו. הנאשם שלל תכנון מראש או הצטיידות במתנע חלופי. גם אז, התרשם שירות המבחן כי קיים פער בין התייחסות הנאשם לעבירות ובין עובדות כתב האישום המתוקן, וכי לא חל שינוי מהותי בהתייחסות הנאשם לעבירות ובקבלת אחריות מלאה לביצוען.

21. שירות המבחן התרשם עוד כי הנאשם בעל יכולות ואורח חיים עצמאי ומתפקד, ולצד זאת קיים אצלו קושי בוויסות דחפים. כן נוצר רושם בדבר פער בין הצגתו את עצמו באופן חיובי ובין התנהלותו המשתקפת בעובדות כתב האישום ועברו התעבורתי. שירות המבחן ציין כי הנאשם חושש מהמחיר שעתידי לשלם עקב ביצוע העבירות וממוקד בהשלכותיהן על חייו ומצבו הכלכלי, וציין כי הנאשם מבטא רצון לסגור את התיק ולהמשיך בחייו. עוד צוין כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן והתייצב לפגישות כנדרש.

22. אין לנאשם הרשעות קודמות בפלילים. לחובת הנאשם 26 הרשעות תעבורה בעבירות מגוונות, וביניהן נהיגה תחת השפעת אלכוהול, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא רישיון רכב, מהירות ועוד. כמו-כן, בזמן ביצוע העבירות, היו תלויים ועומדים נגדו עונשי מאסר על-תנאי ופסילת רישיון על-תנאי, שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות אלה, כפי שיפורט להלן:

בתתע"א (תעבורה חיפה) 743-07-15 הורשע הנאשם ביום 6.12.16 בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, וצוין בגזר-הדין כי הנאשם נוהג משנת 1997 ולחובתו 21 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות תעבורה חמורות של נהיגה ללא רישיון נהיגה. הוטלו עליו קנס, פסילת רישיון למשך 11 חודשים ו-15 ימים בפועל, הופעלה פסילה מותנית לתקופה של 3 חודשים, בחופף, וכן הוטלה עליו **פסילה על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בגינה**. כן הוטל על הנאשם **עונש מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים, בעבירות של נהיגה בשכרות ו/או עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ו/או נהיגה בפסילה**.

בתתע"א (תעבורה חיפה) 108-01-16 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח, והוטלו עליו **חודשיים מאסר על-תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון שאינה מסוג ברירת משפט או עבירה של נהיגה בזמן פסילה**, וכן הוטלה עליו פסילה לתקופה של 3 חודשים, הופעלה פסילה מותנית בחופף, קנס, התחייבות כספית וכן הוטלה עליו **פסילת רישיון על-תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה**.

הנה כי כן, הנאשם כשל פעם נוספת בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה וזאת בשעה שהיו תלויים נגדו שני עונשי מאסר על-תנאי בעבירה זו, ושני עונשי פסילה מותנים, כולם ברי הפעלה בתיק זה.

23. בהעדר המלצה שיקומית, ונטילת אחריות מלאה, המתבטאות בתסקיר, עתר ב"כ המאשימה

להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל, שלא בעבודות שירות, וזאת בתואם לעמדת המאשימה כפי שהוצגה במסגרת הסדר הטיעון. כן עתר ב"כ המאשימה להורות על צבירת עונשי המאסר המותנים לעונש שיוטל עליו בתיק זה. ב"כ הנאשם, לעומת זאת, ביקש להורות על הארכת עונשי המאסר על-תנאי שהוטלו על הנאשם בתיק קודם, ולחילופין על הפעלתם בחופף, ובדרך של עבודות שירות. נטען, כי לבית-המשפט הסמכות להורות על הארכת המאסר המותנה, גם מבלי להידרש להמלצה חיובית בעניין מצד שירות המבחן.

24. חוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירוצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו (ראו סעיף 58 לחוק, וגם: ע"פ 8435/17 **נפתלי נ' מדינת ישראל** (7.4.19) אליו הפנה, בין היתר, ב"כ הנאשם). העניין מסור לשיקול דעתו של בית-המשפט, ותתכן גם חפיפה חלקית בין העונש המותנה שהופעל ובין עונש המאסר שהוטל (ראו למשל ת"פ (ב"ש) 1031-03-18 **מדינת ישראל נ' ספניי** (29.10.18), ת"פ (ב"ש) 50041-08-16 **מדינת ישראל נ' אבו זינה** (30.11.17), ות"פ (חי') 4201-03-18 **מדינת ישראל נ' רוימי** (28.11.18) גם אליהם הפנה ב"כ הנאשם). צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי הסמכות להורות על חפיפת העונשים מסורה לבית-המשפט גם מבלי שניתנה המלצה חיובית של שירות המבחן בעניין, שהנה שיקול מבין השיקולים אותם שוקל בית-המשפט שעה שנבחנת האפשרות להורות על חפיפה מלאה או חלקית של העונשים, מאותם טעמים מיוחדים וחריגים. לעניין שיקולי הענישה המגוונים הנתונים לבית המשפט, צוין בפסיקה:

"...נתון לבית המשפט שיקול דעת לקבוע האם ירוצו העונשים במצטבר או שמא בחופף. במסגרת הפעלת שיקול דעתו, 'על בית המשפט לאזן בין האינטרס החברתי במיצוי הדין לבין האינטרס האנושי, נקיטת מידת חסד עם הנאשם, המאפשרת לו לרצות את העונש החמור כדי לכפר על עוונותיו'... בפסיקה התגבשו שלל שיקולים מנחים, אשר בכוחם להשפיע על מלאכת איזון זו, וביניהם: עוצמת הזיקה המתקיימת בין המעשים השונים; חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם; שיקולי גמול והרתעה; מידת הפגיעה והנזק שמעשי הנאשם יצרו; וכיוצא באלו" (ע"פ 3834/10 והבה נ' מדינת ישראל (6.3.2013), פסקה 152).

25. הסנגור ביקש גם כי יובא בחשבון עיקרון השוויון בין נאשמים, בהתייחס לעונש שנגזר על שותפו של הנאשם לביצוע העבירות בתיק זה, ולמען אחידות העונשים. עיקרון אחידות הוכר בפסיקה כעיקרון יסוד שנועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה. העיקרון מחייב להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות ובעלי נסיבות אישיות דומות. צוין בפסיקה, כי עיקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה (ראו: ע"פ 2580/14 **אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל** (23.9.14), אליו הפנה ב"כ הנאשם, בפסקה 19).

26. עניינו של שותפו של הנאשם לביצוע העבירות דנן, ענאן חריב, נדון בפני הח"מ, הסתיים בהטלת צו מבחן וצו

של"צ, ללא הרשעה, ובצירוף התחייבות כספית ופיצוי בסך 2,000 ₪. בהתאם להסכמת הצדדים הוריתי גם על חילוט סכום בסך 6,000 ₪ שנתפס בידיו. בין נימוקי ההחלטה ציינו - גילו הצעיר של הנאשם (24); העדר עבר פלילי; המלצה חיובית מאת שירות המבחן, לרבות בעניין ביטול ההרשעה בדין; חלקו המשני בעבירות ביחס לחלקו של הנאשם דכאן; העדר חלק בביצוע של הרכיבים המעשיים בעבירות; מעידתו לראשונה בשל שיקול דעת שגוי ונקודתי; נטילת אחריות; הודאה בהזדמנות הראשונה; שיתוף הפעולה שלו עם גורמי האכיפה; שמירה על תנאי השחרור; שילוב בהליך טיפולי בתקופת הדיון והוכחה של פגיעה קונקרטיה בעיסוקו הנוכחי, במידה והרשעתו תותר על כנה.

27. המאפיינים האמורים, שנסקרו בעניינו של שותפו של הנאשם לביצוע העבירות, אינם רלוונטיים לעניינו של הנאשם כאן. אמנם, מדובר במי שהודה ונטל אחריות בפני בית-המשפט, אך כאמור לא ניתן לראות בו כמי שהודה בהזדמנות הראשונה. המלצתו של שירות המבחן ביטאה נטילת אחריות מסויגת וחלקית ביחס לרכיבי העבירות בהן הורשע; אין מדובר בצעיר בתחילת שנות ה-20 לחייו, אלא על אדם בוגר, אב לארבעה ילדים; חלקו של הנאשם כאן בביצוע העבירות משמעותי ורחב בהרבה מכפי חלקו של השותף, שדומה כי היה מי שנגרר אחריו לביצוע המעשים. הנאשם שבפני הוא שנטל חלק אקטיבי בנטילת רכב השטח, התניע אותו ונהג בו תוך פריצת מחסום החניון, עד שפגש בשותף, שהסיעו למקום, בנקודה מרוחקת, והשניים נמלטו מן השוטרים עד שהסגירו עצמם לתחנת המשטרה; והבדל משמעותי נוסף - לנאשם כאן עבר תעבורתי מכביד, המצביע על זלזול בחוק ועל העדר מורא מן החוק. הנאשם ביצע בעבר עבירות תעבורה חמורות, והוטלו עליו בתיקי הקודמים עונשי פסילה משמעותיים בפועל ועל-תנאי וכן הוטלו עליו עונש מאסר מותנים שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות. כל אלה ועוד, מצדיקים אבחנה מהותית בין עניינו של הנאשם בפני לבין עניינו של שותפו.

28. נוכח המפורט לעיל, סברתי כי יש להורות על הפעלת עונשי המאסר על תנאי, ולדחות את העתירה להארכתם, תוך חפיפה ביניהם ובין עונש המאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה. זאת, בהינתן חלקו המשמעותי של הנאשם בביצוע המעשים, הפגיעה הלא מבוטלת בערכים המוגנים, הנזק שנגרם ועלול היה להיגרם, ובהינתן עברו התעבורתי המכביד של הנאשם. לצד זאת, ובהינתן העובדה שאין לנאשם שבפני עבר פלילי, וזהו לו עונש מאסר ראשון בפועל, ובכדי להימנע מפגיעה שאינה מידתית בתא המשפחתי של הנאשם, שהוא מפרנסו העיקרי, ובנאשם עצמו, אורה על ריצוי כלל עונשי המאסר בתיק זה - בדרך של עבודות שירות.

יש לקחת בחשבון כי המאשימה התחייבה להסכים לענישה של עבודות שרות, אשר תכלול הפעלת המאסרים המותנים, בכפוף לתסקיר חיובי, במסגרת הסדר הטיעון. כאמור, התסקיר אינו חיובי ואינו כולל המלצה טיפולית, ואולם התסקיר גם אינו נעדר נקודות חיוביות, וניכר כי הנאשם עשה מאמצים לשתף פעולה עם שירות המבחן. שוכנעתי אפוא כי ניתן לענות על עקרון ההלימה בזו הפעם, ללא שליחתו של הנאשם לבית הסוהר, ותוך הסתפקות בעבודות שרות.

מכל מקום, לא הוכח בעניינו של הנאשם קיומם של שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

גם הארכת מאסרים על תנאי אינה הולמת במקרה זה, ואינה עולה עם האמור בתסקירים. אבוא לקראת הנאשם בכך שעונשי המאסר המותנה יופעלו בחופף לעונש בתיק זה.

29. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות, חוות-הדעת בעניינו חיובית, והוא נמצא מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

30. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. תשעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יבצע את עבודות השירות במרכז קהילתי דרוזי - שפרעם.

הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

מאחר ומועד תחילת ריצוי עבודות השירות הנקוב בחוות-הדעת חלף, נקבע המועד ליום 1.12.21, אז על הנאשם להתייצב בשעה 8:00, במפקדת הממונה בסמוך לביס"ר מגידו. **לממונה הסמכות לקבוע מועד חדש לתחילת ריצוי עבודות השירות, בהודעה שתוגש מטעמו.**

הנאשם מוזהר כי עליו להישמע לכללי הממונה על עבודות שירות אחרת עלול להיות נדון להפסקה מינהלית של עבודות השירות, ולריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על-תנאי שהוטל על הנאשם בתתע"א (חיפה) 743-07-15 (מיום 6.12.16), **בן ששת החודשים**, וזאת בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו לעיל.

אני מורה על הפעלת עונש המאסר שהוטל על הנאשם בתתע"א (עכו) 108-01-16 (מיום 6.4.16), **בן החודשיים**, אף זאת בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו לעיל.

למען הסר ספק, שני עונשי המאסר המותנים שהופעלו, ירוצו בעבודות שירות ובסה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ג. ששה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירה מסוג פשע כלפי שוטר.

ה. אני מטילה על הנאשם 11 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל החל מיום 26/12/2021. הוסבר לנאשם כי עמוד 14

עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 26/12/2021, וזאת על מנת שמרוץ הפסילה יחל.

הפסילה מסוייגת כך שהנאשם יוכל להמשיך ולנהוג, גם בתקופת הפסילה, ברכב מסוג מחפרון באגר באתרי בניה בלבד ולצרכי עבודה בלבד.

הובהר לנאשם שאסורה עליו נהיגה בבאגר ברחובות ובכבישים, והנהיגה על הבאגר מותרת רק באתרי בניה בזמן עבודה בלבד.

ו. אני מורה על הפעלת עונשי הפסילה המותנים שהוטלו על הנאשם בתתע"א (חיפה) 743-07-15 ובתתע"א (עכו) 108-01-16 לתקופות של 4 חודשים כל אחד - בחופף זה לזה ובחופף לפסילה שהוטלה עליו בתיק זה.

סך כל תקופת הפסילה לריצוי בפועל בתיק זה ובגין הפעלת תקופות הפסילה על תנאי - 11 חודשים שיימנו מיום הפקדת רישיון או הפקדת תצהיר חלף רישיון בבית המשפט. מובהר לנאשם כי הנהיגה אסורה עליו מהיום למשך 11 חודשים.

ז. פסילה על-תנאי, לתקופה של 12 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי פקודת התעבורה.

ח. קנס בסך 1,000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. סכום הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור תוך 45

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ב, 01 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.